

Sanger om vinteren.

HER KOMMER VINTEREN (G)

Er du av typen som aldri blir brun,
og som aldri heller prøver noe særlig på å bli det?
Er du ansett som en kjedelig kujon,
fordi du stort sett ikke gidder å bade?
Har du problemer, med å omgås overdrevent positive folk?
Du ække aleine, vi er mange som har det sånn.

Er du av typen som liker å sitte,
sitte inne å pimpe når sola skinner?
Er du av typen som er svak for sport,
men bare på skjermer og bare når vi vinner?
Da har du problemer, i følge peanøtt hjerne-forbundet.
Men du ække aleine, vi er mange som har det sånn.

Folkens jeg kommer med nyheter,
jeg må be om absolutt stillhet
Ventetida er over, det kommer til å falle snø i natt.
Her kommer vinteren. Her kommer den kalde fine tida.
Her kommer vinteren. Endelig fred å få.

Er du av typen som lar deg irritere,
av folk som alltid skal imponere?
Har du et kjøleskap, Har du en TV?
Har du alt du trenger for å leve, for...

Her kommer vinteren. Her kommer den kalde fine tida.
Her kommer vinteren. Endelig fred å få.

VI TENNER VÅRE LYKTER.... (F)

Sneen dalte lett og fin, og strøk blidt mot ruten min,
i morgens da jeg drømte på min pute.

Vi tok skjerf og votter på, hastet veldig med å gå,
snart var det tusen barnespor her ute!

Og vi tenner våre lykter når det mørkner,
og når alle lyder pakkes inn i vatt.

Ja, vi tenner våre lykter når det mørkner,
for da lyser de til kvelden si'r god natt.

Først så trakk vi kjelken opp, på en diger bakketopp,
så suste vi avsted langt ut på jordet.

Og så bar det opp igjen, snart var vi på topp igjen,
så lo vi mens vi akte små og store.

Og vi tenner våre lykter når det mørkner,
og når alle lyder pakkes inn i vatt.

Ja, vi tenner våre lykter når det mørkner,
for da lyser de til kvelden si'r god natt.

Vi har bygget oss ett slott, som vi syns ble stort og flott,
med prinser og en snedronning så vakker.

Vinterdagen tar farvel, vi må hjem nå er det kveld,
vi ser på himmelen at det lir og lakker.

Og vi tenner våre lykter når det mørkner,
og når alle lyder pakkes inn i vatt.

Ja, vi tenner våre lykter når det mørkner,
for da lyser de til kvelden si'r god natt.

SKIVISE (G)

Jeg snører min sekk, jeg spenner mine ski.
Nå lyser det så fagert I heien.
Fra ovnskroken vekk, så glad og så fri.
Mot store hvite skogen tar jeg veien.

I fykende fei jeg baner meg en vei
Blant vinterkledde stubber og steiner.
Den susende vind meg stryker om kinn
Og snøen drysser ned fra lave greiner.

De vinger på fot gir liv og lyst og mot
Nå stevner jeg mot høyeste tinden.
Alt tungt og alt trått alt smålig og grått
Det stryker og det fyker vekk med vinden.

Og når jeg ser opp da skuer jeg fra topp
Den lyse dal med skoglier blandet.
Da banker mitt bryst av jublende lyst
"Jeg elsker å jeg elsker dette landet".

LA DET SNØ (F)

Når snøstormen raser ute, er det paradys bak min rute.
Kaninen er mørkerød, la det snø la det snø la det snø.

Jeg har masser av søte smaker, Både deig og julekaker.
Så søte at jeg blir sprø. La det snø la det snø la det snø.

Hvis du gir meg en avskjedsklem, Ja da smelter jeg ømt mot ditt kinn.
Og hvis jeg får bli med deg hjem, glemmer vi kulde og vind.

Det fins sikkert en pels som varmer, Så godt som dine armer.
La nesa bli blå og rød. La det snø la deg snø la det snø.

Hvis du gir meg en avskjedsklem, Ja da smelter jeg ømt mot ditt kinn.
Og hvis jeg får bli med deg hjem, Glemmer vi kulde og vind.

Det fins sikkert en pels som varmer, Så godt som dine armer.
La nesa bli blå og rød. La det snø la det snø la det snø.

TØMMERKOIE-VISE (C)

Her er det kaldt og kustli Karl, med snø og sno fra nord.
Men langt i sør fins varme land, med palmesus og sol.
Der skulle vi ha vøri Karl, vi skulle reist i fjor.
Der skulle vi ha vøri Karl, vi skulle reist i fjor.

Du har vel hørt om syden Karl, der kokospalma står.
Så lang og slank at toppen opp, i sjølve himmel'n når.
Der skulle vi ha vøri Karl, med tigersvansen vår
Der skulle vi ha vøri Karl, med tigersvansen vår.

Der vekser brød på trea Karl, ja tru meg om du kan.
Å alle drekker palmevin, av store fem potts spann.
Der skulle vi ha vøri Karl, da hadde det gått an.
Der skulle vi ha vøri Karl, da hadde det gått an.

Der fins det fine jenter Karl, dem danser rundt i ring.
Med blomst i hår, og strå om lend å ellers ingen ting.
Der skulle vi ha vøri Karl, hos Lola og Lu Ping.
Der skulle vi ha vøri Karl, hos Lola og Lu Ping.

Du sitter stur og stille Karl, du jonter på en skrå.
Det er så langt til sydens vår, å palmekysten blå.
Dit skar vi aldri komma Karl, det kan du lite på.
Dit skar vi aldri komma Karl, det kan du lite på.

OG REVEN RASKER OVER ISEN (D)

Og reven rasker over isen. Og reven rasker over isen,
Så får vi lov, så får vi lov, å synge damenes vise.
Og ser du damene hvor de går, og ser du damene hvor de går,
og hvor de sitter og hvor de står, og hvor de svinger seg i valsen/Q ÿ

Og reven rasker over isen. Og reven rasker over isen,
Så får vi lov, så får vi lov, å synge herrenes vise.
Og ser du herrene hvor de går, og ser du herrene hvor de går,
og hvor de sitter og hvor de står, og hvor de svinger seg i valsen.

AKEVISE (C)

Kom, kom, skal jeg si deg no!
Nei, nå kan du tro, nå er bakken god!
Kom, ta på deg lauparsko, skal vi springe begge to.
Du store min, der da ingen frossenpinn,
Og redd litt vind, og kulde på ditt kinn?
Sneen er så hvit og vakker. Glatt og blank i alle bakker.
Solen skinner, jo, jeg takker, frem med kjelken din.

Kom, kom, la oss bare gå,
La meg ikke stå her og vente så!
Å du, når jeg tenker på all den moro vi skal få!
Nå tar vi fatt. Om bakken er litt lei og bratt.
Så husk på at, tilbake går det glatt.
Ja, jeg tenker vi skal kjenne våre kjelker, de kan renne!
En så god som din og denne har vel ingen hatt.

DEN UHELDIGE MANNEN (C)

Dette er en vise om en stakkars mann.
Som var så uheldig som det kan gå an.
Syns du denne visa kanskje er litt trist,
så kan du tørste deg med det at alt blir bra til sist.

Det var en fredag morgen han skulle gå av sted.
Men da han kom i trappa så snublet han og gled.
Han rullet og han rullet den stakkars stakkars mann.
Og han fikk hull i hodet sitt og brakk en hjørnetann.

Så kom han ut på gaten og vandret glad av sted.
Men oppå taket lå det en veldig haug med sne.
Den raste ned i hodet på den stakkars mann.
Så han ble nesten borte under sne og is og vann.

Å nei å nei sa mannen her tør jeg ikke gå.
Han børstet av seg sneen og satte hatten på.
Så gikk han ut i gaten men der var stor trafikk.
Og pang så ble den stakkars mannen påkjørt av en trikk.

Å gid sa de som så på nå slo han seg visst veldig.
Men heldigvis for mannen så gikk det nokså heldig.
Han reiste seg fortumlet og børstet sine klær.
Han hadde bare fått en to tre skrammer hist og her.

Da kom en mann med bil og han ropte: Slo De Dem.
Sett Dem opp i bilen min så kjører jeg Dem hjem.
Men ikke før var bilen kommet godt i gang...
Så møtte den en annen bil og dermed sa det pang.

Nå går jeg hjem sa mannen og legger meg og sover.
Og sover trygt og rolig til denne dag er over.
Men da han kom til huset så gråt den stakkars mann.
For tenk at hele huset hvor han bodde sto i brann.

Nå rømmer jeg sa mannen nå drar jeg langt av sted.
Så tok han fly til England men flyet ramlet ned.
Og sykebilene kjørte til sykehuset me'n.
Der lå han fire uker for han hadde knekt et ben.

Der var en sykesøster hun var så snill og grei.
Så fridde han og sa Vil du gifte deg med meg.
Og heldigvis for mannen så svarte søster: Ja!
Og nå er mannen gift og har det veldig veldig bra.

BUSTEBARTEPINN (D)

Kom skal du se på kjæresten din.
Bustebartepinn Bustebartepinn.
Du titter ut og han titter inn, Bustebartepinn i snøen.

Syns du'kke han er sveisen og pen.
Bustebartepinn Bustebartepinn.
I morra så kan du gifte deg me'n. Bustebartepinn i snøen.

Uvisst å si hvor lenge du har'n.
Bustebartepinn Bustebartepinn.
I morra så kommer sola og tar'n, Bustebartepinn i snøen.

DU OG JEG OG DOMPAPPEN (G)

Høgt oppi Lia der veit jeg et sted.

Det snør og det snør og det snør nesten ned.

Det fins ikke veger det snør og det snør.

Og ingen har vært der i jula før.

Men nå kommer du og jeg og dompappen.

Heisan og hoppsan og trallala.

Ja nå kommer du og jeg og dompappen.

Heisan og hoppsan og trallala.

Hu Kari har kaker og mjølk på et brett.

Ved ruta der henger en strimmel med fett.

Men ingen har vært der og spist no'ennå.

Så det må vi se å få retta på.

Og nå kommer du og jeg og dompappen.

Heisan og hoppsan og trallala.

Ja nå kommer du og jeg og dompappen.

Heisan og hoppsan og trallala.

Han Ola har satt opp et nek på ei stang.

Og vil gjerne høre en lystelig sang.

Han liker både kvittvitt og trallala.

Og nå vil han Ola bli veldig gla.

For nå kommer du og jeg og dompappen.

Heisan og hoppsan og trallala.

Ja nå kommer du og jeg og dompappen.

Heisan og hoppsan og trallala.

SNØMANNEN KALLE (C)

Snømannen Kalle, var så grei og god som gull.
Tenk at nesen hans var en gulerot, begge øynene av kull.
Snømannen Kalle, var av is og snø og vann.
Men det sies at en vinternatt ble det liv i Kallemann.....

Det må ha vært litt trolldom i den flosshatten han fikk,
For tidlig neste morgen så var Kalle ute og gikk.

Snømannen Kalle, var det liv i, kan du tro.
Alle barna så at han kunne gå, og han vinket litt og lo.

Dumpedi-dump-dump Dumpedi-dump-dump
Kalle går og går Dumpedi-dump-dump
Dumpedi-dump-dump Velkommen neste år!

Snømannen Kalle kjente solen som en brann.
Og han sa som så: "La oss leke nå før jeg smelter bort som vann».
Ute i gaten med et kosteskaft i hand
Løp han ut og inn som en virvlevind, ropte " Ta meg om du kan".

Så for han rundt omkring i byen og stanset aldri opp
Han bare sto et øyeblikk da konstabelen ropte "Stopp!"

For snømannen Kalle måtte skynde seg avsted,
Så han sa «Farvel, Jeg må dra i kveld, Jeg må fly som bare det"

Dumpedi-dump-dump Dumpedi-dump-dump
Kalle går og går Dumpedi-dump-dump
Dumpedi-dump-dump Velkommen neste år!

SE, NÅ SNØR DET! (D)

Se nå snør det, ja det gjør det, tett i tett i tett.
Snø i munn og nese, snø i hele fjeset
Se nå snør det, ja det gjør det, tett i tett i tett.

HU HEI!

KOR ER DET VEL FRISKT OG LETT.. (Am)

Hu hei ! Kor er det vel friskt og lett
Oppå fjellet, oppå fjellet !
Her leikar vinden i kåte sprett.
Oppå fjellet, oppå fjellet !
Og foten dansar, og auga ler.
Og hjarta kveikjande hugnad fær.
Oppå fjellet, oppå fjellet !

Kom opp ! Kom opp frå den trange dal
Oppå fjellet, oppå fjellet !
Her blæs ein blåster så frisk og sval.
Oppå fjellet, oppå fjellet.
Og lii skin utav blomar full.
Og soli drys alt sit fagre gull
Oppå fjellet, oppå fjellet.

I dalen starvar du tung og heit.
Kom på fjellet, kom på fjellet !
Kor fint her er, ikkje nokon veit.
Her på fjellet, her på fjellet.
Ditt auga flyg over nut og tind.
Det er som flyg det i himlen inn.
Opp frå fjellet, opp frå fjellet.

Og når no soli til kvile gjeng.
Attom fjellet, attom fjellet.
Då reier skuggane opp si seng.
Attmed fjellet, attmed fjellet.
Då gidrar alt i ein strålestraum.
Og hjarta sveiper seg inn i draum.
Oppå fjellet, oppå fjellet.

EN TUR RUNDT I BYEN (F) *(Finn Kalvik)*

Han rusler rundt på torget med ryggen tynget ned av sorger,
går sin daglige runde blant aviser og skrot.
Stolthet finnes ikke lenger i det fortapte blikket,
han ignoreres av alle, og har mistet alt mot.

Så fortell ikke meg at du er - e-en-som,
og at solskinn aldri når fram til deg.
Kom ta min hånd og bli med meg på en tur rundt i byen,
så vil du snart forstå at - du tar fullstendig feil.

Og kanskje har du sett henne som alltid står alene,
med stritt og skittent hår og med fillete klær.
Hun hilser ikke på deg i hverken solskinn eller regnvær,
går rundt med en gammel bag og alt hun eier har hun der.

Så fortell ikke meg at du er - e-en-som,
og at solskinn aldri når fram til deg.
Kom ta min hånd og bli med meg på en tur rundt i byen,
så vil du snart forstå at - du tar fullstendig feil.

Og hver kveld klokken elleve sitter en gammel mann og skjelver,
På nattkafeen og drikker, - sin iskalde te.
Sitter og ser på verden fra sin faste plass i hjørnet,
Han har ingen venner, men gir ikke opp for det.

Så fortell ikke meg at du er - e-en-som,
og at solskinn aldri når fram til deg.
Kom ta min hånd og bli med meg på en tur rundt i byen,
så vil du snart forstå at - du tar fullstendig feil.

Det står en mann og venter utenfor krigsseilernes senter,
lever på gamle minner fra dengang han var helt.
Desember-vinden nynner trist mens dagslyset forsvinner,
og skjult blir han som kun fikk - takk og farvel.

Så fortell ikke meg at du er - e-en-som,
og at solskinn aldri når fram til deg.
Kom ta min hånd og bli med meg på en tur rundt i byen,
så vil du snart forstå at - du tar fullstendig feil.

BJELLEKLING (F)

Bjelleklang bjelleklang over skog og hei.
Hør på bjellens muntre klang når blakken drar i vei.
Følg oss ut følg oss ut over mo og myr.
Der hvor veien slynger seg ii skogens eventyr.

Kom nå og bli med til stallen skal du se.
At blakken blir så glad når vi skal dra av sted.
Så tar vi vognen frem og legger selen på.
Og blakken vrinsker glad mot deg, hu hei hvor det skal gå.

Bjelleklang bjelleklang over skog og hei.
Hør på bjellens muntre klang når blakken drar i vei.
Følg oss ut følg oss ut over mo og myr.
Der hvor veien slynger seg i skogens eventyr.

Det klinger over heien en munter melodi.
Som fuglene i heien så muntert stemmer i.
Bjelleklang bjelleklang over skog og hei.
Hør på bjellens muntre klang når blakken drar i vei.

WINTER WONDERLAND (C)

Sleigh bells ring, are you listening? In the lane, snow is glistening
A beautiful sight, we're happy tonight. Walking in a winter wonderland.

Gone away is the bluebird. Here to stay is a new bird.
He sings a love song, as we go along. Walking in a winter wonderland.

Refr.:

In the meadow, we can build a snowman.
And then pretend that he is Parson Brown.
He'll say, "Are you married?" We'll say, "No man".
But you can do the job when you're in town.

Later on, we'll conspire, As we dream by the fire.
To face unafraid, the plans that we've made.
Walking in a winter wonderland.

Refr.: